

Karin Selma Helena

Föddes 1923 och det var lite dramatik vid hennes födelse. Hon föddes genom kejsarsnitt, det tredje i Sverige, på Sahlgrenska i Göteborg. Hemtransporten från Sahlgrenska gick med båt till Bohus-Malmön och därifrån förmodligen med roddbåt till Stensjö, där hon växte upp.

Karin flyttade en period till Lysekil där hon var barnflicka hos tandläkare Smith. När tandläkaren flyttade till Stockholm fick Karin erbjudande att följa med. Det tyckte hon lät spännande och bodde i Stockholm en kortare period. Karin har berättat att hon under denna tid fick vara med tandläkarfamiljen på många roliga saker. Något hon särskilt kom ihåg var en operett där Rosita Serrano sjöng. Denna sångerska kunde hon aldrig glömma.

Karin träffade Harry och de gifte sig och flyttade till Värmland. Där födde Karin två söner, Morgan och Sonny, sonen Sonny som gick bort alldeles för tidigt. De bodde där några år men när Karins föräldrar dog övertog de barndomshemmet i Stensjö, där de bodde resten av sitt liv. På Stensjö föddes dottern Harriet.

Karin var en positiv person, gnlade och sjöng alltid. Hon var mycket intresserad av växter, skötte trädgården minutiöst. Tidigt på morgonen var hon ute och rensade och ansade. Det var hon också dagarna innan hon drabbades av stroke, som så dramatiskt förändrade hennes liv.

Hon var noga med sitt utseende och klädsel. Tänkte på vad hon åt, frukt och grönsaker varje dag. Hon, liksom sin make, älskade djur och det har funnits katt, hund, kaniner, fiskar och fåglar på Stensjö. Katten Maja blev som en livskamrat för Karin de senaste 15 åren. Ett annat stort intresse var musik.

Karin var en omtänksam person, hade humor och ett härligt humör. Hon var mycket noggrann med allt och i hemmet var det ordning och reda.

För dottern Harriet blev hon inte bara mamma utan även en kompis, speciellt efter maken Harrys död 2001. De gjorde mycket roligt tillsammans. Karin var med på nästan allt och ett uttryck som hon oftast hade när de skulle hitta på något var: ja det skulle vara roligt.

Karin tyckte mycket om sina barn, barnbarn och barnbarnsbarn.

Av Harriet Rohdin